

ISOJA ASIOITA

Tässä Maankäytössä käsitellään useita isoja asioita.

Jürgen Grönfors kirjoittaa kolumnissaan Helsingin kaupungin alueliitoshankkeista. Helsinkiä on syytetty muotovirheistä, ahneudesta jne. Jopa omia luottamushenkilöitä on ryhdytty Sipoossa syylistämään. Sipoo on osa Suomen pääkaupungin metropolialuetta ja kansallinen etu vaatii asuntojen tarjoamista siellä, minne kysyntä kohdistuu. Asuntojen tarjoamista oikeissa paikoissa vaatii myös kilpailukykyimme. Alueliitoksissa ei ole sinänsä mitään tavatonta: Lauttasaari, Haaga, Pakila, Malmi, Vartiokylä, Herttoniemi ja Laajasalo sekä Vuosaari on liitetty Helsinkiin, kuten Jürgenin oheiskartasta näkyy.

Sipoo suunnittelee vastavetona Helsingin kaupungin omistamien maiden lunastamista ja on tehnyt valituksen. Sipoo laati pikaisesti suunnitelman asukasluvun nostamiseksi 40 000:lla, siis kolminkertaiseksi – kahtena vuosikymmenenä. Kunta suunnittelee myös kuntaäänestystä kunnan kehittämisestä.

Kukahan äänestyttäisi pääkaupunkiseudulle Tuupovaarasta työn perässä muuttavia, nuoria, kalliilla vuokralla asuvia tai nuoria perheitä ja miksi lisäkaavoituksiin ryhdytään vasta nyt?

Sipoon farssi – joka olisi voinut syntyä monessa muussakin kunnassa totuuden hetkellä – osoittaa konkreettisesti, kuinka itse aiheutettu tonttipula on. Maata löytyy Helsingin vaikutusalueella aivan tarpeeksi. Sitä on riittävästi raideliikenteen piirissä Riihimäen ja Tikkurilan välillä. Sitä on myös Sipoon suunnassa, jonne suomalaiset veronmaksajat ovat kustantaneet moottoritien ja oikoradan. Kaavoitettujakin tonttireservejä on mittavasti. Tonttipula ei johdu maan niukkuudesta vaan kunnallisesta itsevaltiudesta sekä valtuustojen haluttomuudesta ja itsekkyydystä.

Helsingin kaupungin liitoshankkeille näyttää olevan ymmärrystä valtioneuvostossa. Pikaista toteutumista ryhdik-

Sipoossa alueliitoshankkeesta syntynyt näytelmä osoittaa, että tonttimaata löytyisi riittävästi, jos vastuullista päätöksentekoa kunnissa esiintyisi.

käälle pyrkimykselle!

Kuntarajat tarvitsevat tarkistuksia myös muualla pääkaupunkiseudulla. Jos Sipoon eteläiset metsät ovat luontaisesti Helsinkiä, ovat Sipoon läntiset takametsät Keravan ja Järvenpään kaupungeille laajenemissuuntia moottoritien ja uuden radan varressa. Tuusulan takapelto pääradan varressa, Ristikytö, puolestaan olisi luonteva osa Järvenpään kaupunkirakennetta. Pakkoja toivoisi muidenkin kasvukuntien kuin Sipoon niskaan. Jos kaikki kehyskunnat kolminkertaistaisivat asukaslukunsa 20 vuodessa, kuten Sipoo havittelee housut kintuissa, ja pääkaupunkiseudun tonttireservit pakotettaisiin toteutumaan, arvattavasti tonttitarjonta vastaisi kysyntää.

Matti Holopaisen kirjoitus käsittelee myös edelliseen liittyvää problematiikkaa, kuntarakenneuudistusta. Se uhkaa jäädä hampaattomaksi ja vaarana on vesittyminen paljoihin puheisiin. Pakkojen puuttumisesta on Sipoon tapaus hyvä esimerkki.

PEKKA LEHTONEN
Päätoimittaja
pekka.lehtonen@a1netti.com

Kolmas iso aihepiiri on Viron kiinteistöjärjestelmän rakentaminen. Siitä kirjoittavat virolaiset kollegat Mairolt Kakko ja Karin Kollo. Kiinteistöjärjestelmän uusimisen vaikeudet kertovat esimerkkinä, millaisia ongelmia nuori, miehityksestä vapautunut valtio on joutunut jälleenrakennuksessaan kaikilla elämän alueilla ratkomaan.

Viro pystyi tuhoista huolimatta säilyttämään vahvan omintakeisuutensa, sosiaalisen pääomansa. Sen avulla ja määrätietoisilla päätöksillä maa onkin lähtenyt huimaan kiitoon. Olemme iloisia tästä.

Neljäs iso aihe käsittelee maanmittaustoimitusten yksityistämistä. Emeritusprofessori Veikko O. Hyvönen argumentoi aiheesta yksityiskohtaisesti ja kuvailee monenlaisia tekijöitä, jotka puoltaisivat yksityistämistä. Maankäytössä on aika ajoin ollut aiheesta kirjoittelua, johon Hyvönenkin viittaa. Tanskassa toimituksia tekevät yksityiset insinööritoimistot. Norjassa on hyväksytty uusi kiinteistörekisterilaki, jonka yhtenä tavoitteena on mahdollistaa myös palvelutoiminnan yksityistäminen. Siitä kertoo lyhyesti Johan von Wendt tässä lehdessä.

Pelkästään ennustajaeukon rooliin pidättyen arvelen, että keskustelu Suomessakin tulee pitkän suvantovaiheen jälkeen lisääntymään.

Viidenneksi voi mainita

Tuomo Heinosen matkakirjeen Palestiinasta. Vaikka kirjoitus ei paljon maanmittaukseen liitykään, siitä näkyvät kouriintuntuvasti ne olosuhteet, joissa kehitysapuun lähteneet asiantuntijat voivat meidän alallammekin joutua työskentelemään. Tuomon kirjoituksessa on myös ainutlaatuisuutta: se tarkastelee vaikeasti ratkaistavaa ongelmaa konkreettisesti huonommin tunnetulta, palestiinalaisten puolelta.